

YU ISSN 0027-8084
UDK 808.61/.62

ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

НАШ ЈЕЗИК

XXXIII/1–2

НАШ ЈЕЗИК

Књига XXXIII

Св. 1–2 (1999)

САДРЖАЈ

Граматика и нормативистика

О реченицама типа ОТИШЛА ЈЕ КОД МАЈКЕ / ОТИШЛА ЈЕ ДО МАЈКЕ (МИЛКА ИВИЋ)	1
Сложени везник <i>и</i> им <i>више</i> <i>и</i> ио (СЊЕЖАНА КОРДИЋ)	5
Временска употреба конструкција <i>на</i> + <i>акузатив</i> и <i>у</i> + <i>акузатив</i> са именицама које значе годишња доба (СРЕТО ТАНАСИЋ)	15
О речима изведеним од имена одн. презимена познатих личности (МИРОСЛАВ НИКОЛИЋ)	24
О облицима компаратива придева <i>низак</i> (ЖИВОЛИН СТАНОЈЧИЋ)	36
<i>Посћуман</i> и <i>иосћумно</i> или <i>иосћухман</i> и <i>иосћухмно</i> (НИКОЛА РОДИЋ)	42
Скраћеничке сложенице и ортографска норма (СЛОБОДАН МАРЈАНОВИЋ)	47

Лексикологија и семантика

Неке карактеристике придева са префиксима <i>о-</i> и <i>ио-</i> у савременом српском језику (СТАНА РИСТИЋ)	57
О значењу придева <i>снисходљив</i> (НИКОЛА РАМИЋ)	68
Птица <i>богомољца</i> (БИЈАНА СИКИМИЋ)	76
<i>Ни абера</i> нема (СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ)	90

Етимологија и ономастика

Рефлекси групе <i>-њи</i> у српској топонимији (АЛЕКСАНДАР ЛОМА)	99
О топониму <i>Приче</i> (ЗВЕЗДАНА ПАВЛОВИЋ)	107
Редак дијалекатски глагол из југоисточне Србије: <i>сневирам</i> се и сл. (ЈАСНА ВЛАЈИЋ-ПОПОВИЋ)	112
<i>Таворити</i> (МАРТА БЈЕЛЕТИЋ)	119

Лингвостилистика

Лингвистичка стилистика (РАДОЈЕ СИМИЋ)	127
Неки стилистичко-семантички аспекти дисторзије придева у поетским структурама (МИЛОСАВ Ж. ЧАРКИЋ)	138
Из језика „Сеоба“ Милоша Црњанског (2) (ЖИВОЛИН СТАНОЈЧИЋ)	149

Прилози

О језику обазриво и одговорно (БРАНИСЛАВ БРБОРИЋ)	155
Нове и незабележене речи (1) (ЂОРЂЕ ОТАШЕВИЋ)	173

СЛОБОДАН МАРЈАНОВИЋ
(Филозофски факултет, Ниш)

СКРАЋЕНИЧКЕ СЛОЖЕНИЦЕ И ОРТОГРАФСКА НОРМА

У чланку се, са морфолошког и ортографског аспекта, разматрају различити творбени модели сложеничких скраћеница.

У изузетно активном творбеном процесу у српском језику у последњих тридесетак година — поред стандардних облика: сложеница, скраћеница, изведеница и полусложеница — јавиле су се и скраћеничке сложенице. Њихов број, а нарочито појава више типова и модела, далеко надмашује маргиналну позицију и ортографске норме о тим речима у Матичиним правописима, прво из 1960. године, а исто тако и из 1993. Много већи простор овим облицима дат је у Српско-хрватском правопису Р. Симића, а нешто мање у Правопису српскога језика, такође од Р. Симића и групе коаутора.

Типолошка сложеност ових речи у савременој језичкој пракси у избору нашег материјала потврђује оправданост новог приступа тим облицима¹ и упућује на даље успостављање нових ортографских правила те речи.

Ако се пође од онога што Правопис из 1960. садржи и како се нормативно ти облици одређују у њему, то је сасвим јасно. Како је реч о специфичним творбеним облицима, указујемо на неколико важнијих поставки. Прво из старијег Матичиног Правописа: „Нарочито у новије време све више улазе у употребу скраћенице друкчијег типа, које настају када се скраћени делови (по једно слово, један слог, а понекад и цела реч) вишечланих израза слију у једну целину, тј. у једну нову реч: *АФЖ, ЦК, УН, Танјуг, Нама, фискултура*“². М. Стевановић за ове облике каже: „У новије време (се) граде сложенице нарочите врсте. Мислимо на сложенице које постају стапањем скраћеничких делова појединих назива и других израза од више речи, као што су: *Авној, Нама, Нолић, Танјуг, Нин*“. А мало даље Стевановић мисли да су „на тај начин постале и сложенице: *Улук, Коб, Комграј*, па чак и *фискултура* и *Југометал*“.³ Узгред, у „Хрватском правопису“ и сарајев-

¹ Симић 1991, 252-253.

² ПСХЈ 1960, 128.

³ Стевановић 1964, 471.

ском „Правописном приручнику“, као и Правопису српског језика М. Дешића такав начин скраћивања није разматран, па никаквог става о томе нема. А Ј. Јанићијевић сматра да „сложене скраћенице понекад настају додавањем морфема неких речи целој речи. То се чешће догађа кад је сложеница настала коришћењем уобичајених сегмената, који имају функцију префикса или суфикса, као што су: *ауџо*, *електро*, *Југо* и др.; на пример: *Ауџо Хрватска*, *Ауџо-Србија*, *фискултура* (физичка култура), *Југоауџо* итд.“⁴ Теоријски — најадекватније се о томе изјашњава Р. Симић, по коме су то „творбене композиције, а не скраћеничке структуре у првој инстанци“⁵.

За фокус начелног одређења о овоме узећемо супротно гледање Правописне комисије и М. Стевановића. Тиме се суштински дотиче проблем теоријског разграничења самог творбеног механизма ове специфичне категорије. На који начин? Дијаметралан однос упућује на два битна момента. Први, за исте (или сличне) примере Правописна комисија и М. Стевановић употребљавају потпуно различите термине. По Правопису су *УН*, *Тањуг*, *Нама*, *фискултура* сложене скраћенице, а за М. Стевановића су примери *Авној*, *Нама*, *Тањуг*, *фискултура* сложенице („нарочите врсте“). То је крупно несагласје. Јер „сливање“ (по Правопису) или „стапање“ (по М. Стевановићу) иницијалних фонема, односно слогова од истих конституената у *Тањуг*, *Нама*, *фискултура* — у првом случају, означено је „сложеном скраћеницом“, у другом — „сложеницом“ (истина „нарочите врсте“). Тако настаје теоријски проблем: који термин начелно одговара за све ове типове словчаних и слоговних скраћеница, затим — облика од скраћених целих речи? Друго, за потпуно различиту природу творбених елемената: слова, слогова, делова речи или целих речи, што суштински није исто — и Правопис и М. Стевановић начелно уводе различите термине: „сложене скраћенице“ (Правопис), а „сложенице“ (М. Стевановић).

У вези с овим, колико нам је познато, први је озбиљније скренуо пажњу Р. Симић питањем: „да ли стварно могу, и на који начин, у оквир сложених скраћеница бити укључене и нескраћено написане речи“, што се, како Симић каже, „експлицитно тврди другом дефиницијом“⁶ у Правопису? Већим избором примера Р. Симић је (док и Правописна комисија и М. Стевановић региструју само један, и то заједнички пример: *фискултура* — физичка култура) показао да тај творбени модел треба издвојити из „сливања“, односно „стапања“, и да би их ваљало назвати „скраћеничким сложеницама“, што налаже да би их и „теоријски“ и „практично“ требало „третирати“ ... „одвојено од скраћених речи, тј. сложених скраћеница“⁷.

Мноштво примера са овим моделом — за разлику од става Р. Симића да „(а) овај творбени модел у нашем језику није особито про-

⁴ Јанићијевић 1971, 13.

⁵ Симић 1979, 138.

⁶ Исто, 135.

⁷ Исто, 138.

дуктиван; (б) он се ослања на (углавном послератни) језички импорт⁸ — из нашег материјала класификован је у релативно сложену типологију, што је у односу на маргиналну позицију таквог модела („*фискултура*“ у Правопису, као и „*фискултура*“ и „*Југомешал*“ по М. Стевановићу) — корпус са више типова и модела. Зато разматрање ове грађе може да буде од користи за теоријско решавање поменутог проблема.

Образовање ових облика подразумева конструкције од целих и скраћених речи са различитим распоредом тих творбених елемената. Према позицији тих делова сачињена су три модела са више типова.

Модел I

1. Тип: цела реч + скраћена реч

Сџаклореклам, Metaltex, Млинџек, Сџакломонџ, Kožatex, Тек-сџилџром, Metalprex.

Овај творбени тип — чији препониран део чини цела реч, а у постпозицији је скраћена реч — сложеннички је модел, а не скраћенички. Ако се о стапању и може говорити, онда може бити речи искључиво и стапању семантички потпуно јасних елемената, пре свега — првог творбеног елемента, а исто тако и скраћених облика речи као другог творбеног елемента, чија се идентификација са семантичког аспекта може да утврди потпуно експлицитно, што често није случај са скраћеничким моделима. Семантика, дакле, творбених делова остаје јасна и у новом значењу скраћеничке сложене, иако је она — облички, семантички, па и прозодијски нова реч.

2. Тип: цела реч + скраћена реч са интерфиксом

Машиномонџ, Машиноџекс, Млиномонџ, Млиноинвџсџ, Бродо-сџас, Бродокомерџ, Домоинвџсџ, Плиномонџ, Угљенокоџ, Рибойром.

Још је шири избор примера чији је морфонолошки склоп промењен само за спојник на фуги, што је још један знак да су ово сложеннички модели. Начин грађења из првог типа овим је потврђен, али и инован за појаву интерфикса као знака даљег усложњавања творбеног механизма од првог типа.

Трећим скупом примера модел (I) творбе се мења за употребу топонима као препонираног дела.

3. Тип: цела реч (топоним) + скраћена реч

Moravatex, Тоџолакоџ, Шидџџранс, Румаџласџ, Боснаџласџ, Во-снакоор, Косовомонџ, Косовоџласџ, Polimljeкоор, Панониџаџласџ.

У вези с овим типом примера јавља се један парадокс. Укупно значење скраћеничке сложене одређено је семантиком облика скраћене речи, јер је значење првог творбеног дела (иако целе речи) само у домену топонимијске назнаке.

Најширу листу примера у оквиру овог модела чине облици са префиксоидом као препонираним делом. Избор већег броја префиксо-

⁸ Симић 1991, 253.

ида за грађење ових облика показује да њихово коришћење није ни ново, а још мање маргинално. Као активни творбени елементи присутни су још у старогрчком и латинском језику, и то најчешће као препонирани члан сложеница.

Утемељење појма префиксоида у суштинском и терминолошком смислу учинио је Б. Миљорини⁹, а значајнији приступ разграничењу појма префиксоида од префикса чини П. Рогих.¹⁰ Дефинисање појма префиксоида пак мислимо да је најприхватљивије од И. Клајна: „префиксоиди су творбени елементи који као први члан улазе у састав модерних сложеница“.¹¹

Пошто „префиксоиди задржавају значење целих речи“¹² — како каже И. Клајн, то их као такве и представљамо у конструкцији са обликом скраћене речи. Ево прегледа префиксоида у наредном типу.

4. Тип: префиксоид + скраћена реч

Agrokoop, Агројром, Агрохем, Агројтранс, Агрозад, Агроинвест, Антијкор, Антијширос.

Могућност да префиксоиди „образују низове речи“¹³ управо потврђује употреба два прва префиксоида, али исто тако и коришћење наредних:

Енергокомерц, Енергомониј, Енергоконсалт, Енергоинвест, Енергоштехник,

Veletex, Велеком, па: Електироинвест, Електиромониј, затим: Инштеркой, Инштерград, Инштерграф, Инштерјулиц, па са Југо-: Југоштерм, Југозан, Југодениј, Југореклам, Југоинвест, Југовинили, затим, још већи избор са префиксоидима штермо- и штехно-: Термовениј, Термомониј, Термоинвест, Термојласт, Технојтранс, Технојласт, Техноград, Техномониј, Технојублик, Tehnotex, Технојром, и на крају:

Ferotex, Феројласт, Хидромониј, Хидроинвест, Центројром, Центројтранс.

Фреквенција је, дакле, променљива. Са највећом су префиксоиди: агро-, југо- и штехно-, а са нешто мањом употребом су. енерго-, инштер- и штермо-, док су најмање фреквентни: електро-, веле-, феро-, хидро- и центро-.

Представљени тип са префиксоидом као препонираним творбеним делом показује: 1) да је велики број ових облика образован на овај начин и 2) да је ширина употребе префиксоида врло велика. Њихово учешће са семантичког аспекта је итекако значајно, поготово ако се има у виду да се употребљавају као целе речи. Према томе, колико је за овај облик значајан скраћени део речи, и само значење префик-

⁹ Миљорини 1941.

¹⁰ Рогих 1961–1962, 106–111 и 129–132.

¹¹ Клајн 1978, 188; Поповић 1994, 279–300.

¹² Клајн 1978, 188.

¹³ Исто, 188.

соида није мало. Иако сваки префиксоид организује низове нових речи, он има једно конкретно значење, које са обликом скраћене речи твори облик са новим значењем, акцентом итд., што је и основни разлог да се овакве композиције третирају као скраћеничке сложенице.

Забележен је и један број облика, чији је творбени модел врло тешко класификовати. У грађење тих облика улазе префиксоиди и почетно слово неке речи. Због префиксоида (као „целе речи“) не може се третирати као скраћеница, а опет — појава једне фонеме отежава третман сложеничког типа. То су облици:

Термос, Ферос, Технос, Хемос.

5. Тип: цела реч + слоговна скраћеница

Из врло активне творбене продукције српског језика, забележен је један посве специфичан тип скраћеничких сложеница.

Mašinoimprex, Mlinprex.

Ови се облици разликују друкчијом структуром постпонираног творбеног елемента. Тај део није скраћена реч, већ сложена скраћеница, у првом облику — слоговна, а у другом — мешовита скраћеница. У првом случају, то су почетни слогови полусложенице — *import-export*, а у другом — иницијална фонема топонима Пећ, као и први слог речи *export*.

Према томе, позицију постпонираног елемента могу — поред облика скраћених речи — да остварују и скраћенице, а да се стога ни значење, ни функција тих облика не наруши.

Модел II

Скраћенички део је у овом моделу у препозицији, а у постпозицији је нескраћена реч. И овај модел је исказан у пет типова.

1. Тип: скраћена реч + цела реч

Велеауџо, Геомашина, Кераметал, Рейрографика;

али и низови скраћеничких сложеница исказани су даље са другим избором препонираног дела од скраћених речи:

Пољомеханизација, Пољојпроизвод, Пољојромет, Пољозаједница, Пољосервис, Пољојпродукт, Пољорад, Пољојрема, па са трго-: Тргометал, Тргојромет, Тргојродаја, Тргоценџар, Тргосировина, Тргосервис, Тргојрозрес, Тргојтекстил; затим са уни-: Унијайир, Униметал, Унијромет, Униградња, Униклима, Униелекџиро, и на крају: Хемиремонџи, Хемиколор.

2. Тип: скраћена реч + цела реч са интерфиксом

Вибројтехника, Графойайир, Графойтехна, Графойромет, Графосервис, Индујстројрема, Индујстројматеријал, Индујтросировина, Индујстроградња, Инсјалолим, Униојтехна, Униојромет, Хемойродукт.

Новост, у односу на модел I за ова два типа, јесте у томе да се творба за овакве типове облика знатно активира. У моделу I скраћена реч у постпозицији нема ширу творачку функцију. Напротив, у моде-

лу II скраћени део речи, као препонирани, агенс је разноврсније творбе за образовање више скраћеничких сложеница. У том смислу могу се установити две позиције скраћеничке речи у односу на целу реч: а) детерминативна и б) копулативна.

Шта то значи?

Детерминативни карактер скраћене речи у односу на целу реч јавља се у облицима типа: *гео-*, *хеми/хемо-*, *йољо-*, *џрго-*, *вибро-*, *инстјало-*, *графо-* и *индустјро-*. То значи да тип механизације, производа, промета итд. директно детерминишу скраћене речи.

Друга потврда активне позиције скраћених делова речи у творбеном процесу ових облика јесте у могућности неких речи да организују низове, рецимо: *йољо-*, *џрго-*, *графо-* и *индустјро-* у оба типа модела II.

Друга функција скраћених речи проистиче из позиције коју она има у напоредној, односно копулативној конструкцији из које се гради друга група скраћеничких сложеница. Из оба типа то су: *кера-*, *џрго-* и *уни(о)-*. Ово упућује на закључак: избор скраћених речи за творбу из напоредних, односно копулативних конструкција је знатно сужен, па је, самим тим, њихово учешће сведено на творбу појединачних облика, али без могућности грађења низова облика као у претходном типу.

3. Тип: скраћена реч + цела реч (топоним)

Трговарадин, Тргобанаш.

4. Тип: скраћена реч ктетика + цела реч

*Беомедицина, Беотехна*¹⁴, *Лескодуван, Миџростјан, Србойроизвод, Србойроодукт, Срболек, Тимоградња, Тимофлора, Пироградња.*

Нова и друкчија позиција топонима забележена је у моделу II, и то са обрнутим распоредом топонима у односу на модел I. Међутим, трећи творбени тип условио је нарушавање правописних правила о писању властитих имена, што није случај с четвртим типом. Стога се може поставити питање: да ли сваки творбени процес увек доводи до правописно прихватљивих типова. Овај из трећег типа модела II — свакако не.

Скраћена реч од ктетика у препозицији облика у четвртном типу не ствара тешкоће бар што се правописних правила тиче о особености имена. За овај тип примера проблем се може јавити на семантичком плану. Код неких облика је идентификација тог скраћеног дела немогућа без увида у опис делатности за ту РО, или без ознаке места где се та РО налази. На пример, у *Пироградња* скраћени део *Пиро-* пре би упутио на пиротехника, пиротехнички, а не на скраћени део града Пирот, што је основа за тај скраћени део.

¹⁴ Николић 1995–1996, 82–87.

Модел III

1. Тип: скраћена реч + скраћена реч

Индустриоинвесџ, Инстјаломонџ, Кемограф, Водомонџ, Бейтонград.

Специфичност овог модела је у томе што су оба творбена елемента скраћене речи. Разлога има више да их ваља издвојити из сложених скраћеница, иако су оба дела скраћеничка. Прво, функција интерфикса, као творбеног елемента, може да буде поуздан знак да је то сложенички модел а не скраћенички. Друго, скраћени делови речи се у творбени процес укључују таквим облицима да су они више од пуког избора неколико слогова. Скраћени делови речи у препозицији: *индустиро-*, *инстјало-*, као и постпонирани: *инвесџ-*, *монџ-* и *граф-* довољни су да се семантички садржај не наруши и да је значење новог облика потпуно јасно.

Отуда, семантика оваквих скраћених делова речи, као творбених елемената, довољан је разлог да се појава интерфикса не третира као формални знак (што би могао да буде ако би тај творбени модел као сложеничка категорија био ван узуса српског језика), већ као веза семантички прихватљивих скраћених делова у оквиру нове речи.

Исто тако и два последња облика *Водомонџ* и *Бейтонград*, без обзира што немају интерфикс између скраћеничких делова, облици су скраћеничких сложенца. Однос и ових творбених елемената је исти као у претходна три примера, а оба скраћена дела речи образују нов облик. И ова два облика — што је очигледно — упућују на сложеничку творбу. У том смислу указујемо на још два факта. Први, препонирани елементи *Водо-* и *Бейтон-* нису именице у првој инстанци, већ скраћени делови речи; први од сложенце „*Водовод*“, други од придева *бейтонски*. Отуда *Водо* из сложенце „*Водовод*“ а из облика „*Водомонџ*“ није истог порекла. У првом случају то је именица *вода*, први елемент за творбу сложенце „*Водовод*“, у другом *Водо-* је скраћени део сложенце „*Водовод*“, и то као први елемент за творбу скраћеничке сложенце „*Водомонџ*“ (монтажа водовода, а не, рецимо — монтажа воде).

Други факат тиче се језичке творбе уопште. Управо два предложена модела творбе (сложенце „*Водовод*“, као и скраћеничке сложенце „*Водомонџ*“) открива широке могућности творбе као процеса у српском језику: творбом једне речи не затвара се процес даљој градњи нових речи. За творбу то је значајно у оној мери у којој је видљиво даље активирање творбеног процеса од једног (образованог) облика за творбу нових облика.

Оба типа облика, и са интерфиксом и без интерфикса, сложенички су творбени модели, јер оба скраћена дела речи образују семантички прихватљиву конструкцију са лексичко-морфолошким одликама самосталних речи.

Да закључимо о скраћеничким сложенцама. Уочљива су три плана:

1. Употреба облика скраћене речи у анализираним примерима најпре са семантичког аспекта упућује на четири решења:

а) према фреквенцији скраћених делова речи у низу облика са могућношћу да се семантички идентификују, јесу свакако: *џранс*, *џурс-*, *комерц-*, *инвеш-*, *инвест-*, *џекс-*, *џрго-*, *џољо-* итд. Ови творбени елементи су врло активни, а њихова употреба може да се пореди са грчким облицима: *filo-*, *psycho-*, *logos-*, *demo-*, *sofis-*;

б) са мањом фреквенцијом, али семантички лако препознатљиви су и облици чија је употреба свакако под аналошком инерцијом ових првих: *индустро-*, *инстал-*, *иласи-*, *џублик-*, *реклам-*, *графо-*, *џром-*, *џермо-*, *хемо-*, *монџ-* итд.;

в) неки скраћени облици речи, иако краћи по форми од претходних облика, такође могу да се идентификују са семантичког аспекта, а то су: *кооџ-*, *инг-*, *гео-*, *уни/уно-*;

г) за један број скраћених речи нужен је увид у шири контекст да би се такав облик идентификовао и да би употреба таквих речи била схватљива и целисходна, а то су скраћени делови: *џек-*, *сџас-*, *град-*, *мед-*.

2. Позиција скраћеног дела речи у укупном гласовном склопу скраћеничке сложенице је, дакле, врло специфична. Иако је за значење скраћеног дела речи врло важна семантика целе речи, ни скраћени део речи није без значаја. Напротив. Не само што се тим значењем спецификује семантика целе речи већ и стога што је избор целе речи — као што се види — врло различит: апелатив, сложеница, префиксоид или топоним односно ктетик.

Из свега изнесеног, дакле, проистичу две позиције скраћеног облика речи као творбеног дела:

а) имају изједначену или подређену позицију у односу на целу реч;

б) скраћени облик је са доминантном позицијом у односу на целу реч од топонима или ктетика, па је за неке облике скраћеничких сложеница скраћена реч примарна за укупну семантику.

Да закључимо.

Изложена грађа, представљена врло сложенем типологијом облика, показује:

1) да ови облици нису ни сложенице, ни сложене скраћенице, већ да су то — скраћеничке сложенице. То је најпре условљено начином творбе, а потом — структуром ових облика, што је нешто сасвим друго од сложеница односно сложених скраћеница;

2) за више типова и модела са различитим распоредом дериватолошких облика у морфонолошком склопу нових речи мора да се успостави адекватна ортографска норма, друкчија од сложених скраћеница или сложеница.

ЛИТЕРАТУРА

- Јанићијевић 1971 — Ј. Јанићијевић, *Предговор*. У: Ј. Зидар, *Речник југословенских скраћеница*, Београд 1971.
- Клајн 1978 — И. Клајн, *О префиксоидима у српскохрватском језику*, Наш језик 23/5 (Београд) 1978.
- Мильорини 1941 — В. Migliorini, „*I prefissoidi*“, *Saggi sulla lingua del Novecento*, Firenze 1941.
- Николић 1995–1996 — М. Николић, *Један експанзивни тип нових сложенеца (Беобанка и сл.)*, Наш језик 30/1–5 (Београд) 1995–1996.
- Поповић 1994 — М. Поповић, *Ка могућој класификацији речи с најучесталијим префиксима грчког и латинског порекла*, Наш језик 29/5 (Београд) 1994.
- ПСХЈ 1960 — *Правилник српскохрватског језика*, Нови Сад 1960.
- Рогич 1961–1962 — П. Рогич, *Функција предметка у стварању нових ријечи и значења*, Језик 9 (Загреб) 1961–1962.
- Симић 1979 — Р. Симић, *Поводом правилихних одредаба о сложенем скраћеницама у српскохрватском језику*, Годишњак Савеза друштава за примењену лингвистику Југославије 3 (Београд) 1979.
- Симић 1991 — Р. Симић, *Српскохрватски правилник*, Београд 1991.
- Стевановић 1964 — М. Стевановић, *Савремени српскохрватски језик*, I, Београд 1964.

Резюме

Слободан Марьянович

СОКРАЩЕННЫЕ СЛОЖНЫЕ СЛОВА И ИХ
ОРФОГРАФИЧЕСКАЯ НОРМА

Особенность словообразования в сербском языке проявляется и в следующем: появились совсем новые производные слова. Они выделяются по своей структуре и по составным частям. Это и есть так называемые сокращенные слова. В данной работе автор разбирает их облик и их функционирование.